

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-247/16

**Heike Schottelius
proti
Falkovi Seifertovi**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landgericht Hannover)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľov – Smernica 1999/44/ES – Predaj spotrebného tovaru a záruka na spotrebný tovar – Pojem ‚kúpna zmluva‘ – Uplatniteľnosť tejto smernice – Nedostatok právomoci Súdneho dvora“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (desiata komora) zo 7. septembra 2017

1. *Prejudiciálne otázky – Právomoc Súdneho dvora – Obmedzenia – Žiadosť o výklad ustanovení práva Únie, ktoré sa zjavne neuplatňujú v spore vo veci samej – Neuplatniteľnosť smernice 1999/44 na zmluvu o dielo*

(Článok 267 ZFEÚ; smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44)

2. *Ochrana spotrebiteľov – Predaj spotrebného tovaru a záruka na spotrebný tovar – Smernica 1999/44 – Pôsobnosť – Kúpna zmluva – Pojem*

(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44, článok 1 ods. 1 a 4 a článok 2 ods. 5)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 23 – 25, 44 a 46)

2. Aj keď znenie smernice 1999/44 neposkytuje nijakú definíciu „kúpnej zmluvy“, neodkazuje ani na vnútroštátne právne poriadky, pokiaľ ide o význam, ktorý by sa mal tomuto pojmu priznať. Z toho teda vyplýva, že uvedený pojem sa má na účely uplatňovania tejto smernice považovať za samostatný pojem práva Únie, ktorý sa má na jej území vykladať jednotne (pozri analogicky rozsudok z 18. októbra 2011, Brüstle, C-34/10, EU:C:2011:669, bod 26).

Z ustanovení smernice 1999/44, ako aj z jej celkovej systematiky totiž vyplýva, že pojem „kúpna“ sa vzťahuje len na určité zmluvy, ktoré sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov môžu kvalifikovať inak, teda zmluvy o poskytovaní služieb alebo zmluvy o dielo.

Podľa článku 1 ods. 4 tejto smernice tak „zmluvy na dodávky spotrebného tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť, sa na účely tejto smernice tiež považujú za kúpne zmluvy“. Preto zmluva, ktorej predmetom je predaj tovaru, ktorý má predávajúci najskôr zhotoviť alebo vyrobiť, tiež patrí do pôsobnosti tejto smernice.

Podľa článku 2 ods. 5 smernice 1999/44 sa nesúlad vyplývajúci z nesprávnej montáže tovaru považuje za rovnocenný s nesúladom tovaru, predovšetkým, ak je montáž súčasťou kúpnej zmluvy. Služba montáže tovaru, ak je spojená s predajom, tak patrí do pôsobnosti tejto smernice.

Z uvedených konštatovaní vyplýva, že smernica 1999/44 sa uplatňuje nielen na kúpne zmluvy *stricto sensu*, ale aj na niektoré kategórie zmlúv zahŕňajúcich poskytovanie služieb, ktoré uplatniteľné vnútroštátne právo kvalifikuje ako zmluvy o poskytnutí služieb alebo zmluvy o dielo, teda zmluvy na dodávky spotrebného tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť, ako aj zmluvy, ktoré zahŕňujú montáž takeého tovaru súvisiacu s predajom.

Aby bolo možné v zmysle tejto smernice kvalifikovať tieto kategórie zmlúv zahŕňajúce poskytovanie služieb ako „kúpne zmluvy“, poskytovanie služieb musí byť vo vzťahu k predaju len doplnkové.

(pozri body 32, 34 až 38)